

IJS PLEZIER IN ALMEN.

Aan het begin van deze eeuw kende men nog geen ijsbanen. In 1918 schaatste men bijvoorbeeld op de Haarmansgracht, dit is aan de Berkelweg tegenover Klein Kranenbarg.

De jeugd zit hier nu nog wel eens te vissen.

In 1929 was het riviertje de Berkel dichtgevroren en kon men van Almen naar Zutphen schaatsen. In 1941 kon men op het in 1930 gegraven Twentekanaal terecht. Je kon toen richting Lochem of Eefde schaatsen alwaar Marinus Hendriksen ter hoogte van de Scheggerdijk een koek en zopie tent runde. Ook schaatste men op de Ehzergracht (bij de Ehze), hier werden zelfs schoolschaatswedstrijden gehouden.

Ook de gracht rondom Huis De Voorst werd in de winterdag druk bezocht. Verder werd er geschaatst op ondergelopen weilanden zoals de Leussinkswaide (bij van de Straat) en bij Heijink van 't Coersel en de Groot van 't Stop. Hier zorgde de heer Woertman van de Startdijk voor warme chocolademelk.

Door de ruilverkaveling werd de afwatering van de landbouwgronden beter met als gevolg dat deze 's winters niet meer onder water kwamen te staan.

Een vijftal Almenaren vond dat het hoog tijd werd dat Almen de beschikking kreeg over een eigen ijsbaan.

Dit vijftal te weten, W.Brekveld, B.Pardijs, H.Straatman, B.Tichelman en H.Tragter, zochten eerst een plek in het dorp.

Het bleek echter niet mogelijk om daar een geschikte plek te vinden. Daarop kwamen de initiatiefnemers in contact met de heer H.W.J.L. van Lulofs Umbgrove. Deze stelde een weiland beschikbaar. Dit weiland, "Het eerste Diepe Goor" genaamd, gelegen aan de Whemerweg is dus eigenlijk de eerste locatie. Hier werd tijdens de winter 68-69 water op de baan gespoten met behulp van giertanks. Op deze manier hoopte men een ijsbaan te creëren.

Mede doordat het weer ging dooien is er ondanks alle inspanning nooit geschaatst.

In 1969 werd een ander weiland op de hoek Whemerweg/Stopdijk onder handen genomen.

Dit weiland werd door de ijsbaancommissie klaar gemaakt zodat er water op gepompt kon worden. De Almense brandweer stelde hiervoor een waterpomp met elektromotor beschikbaar.

In het seizoen 69-70 is de baan officieel in gebruik genomen. De opening werd verricht door Herman van Lulofs Umbgrove die een lint door mocht doorknippen. Herman en zijn broer Magnus kregen uit handen van Bart Pardijs namens de ijsbaancommissie ieder een paar schaatsen.

Er was toen zelfs al verlichting op de baan. Van panlatten met lampen erop werden lichtmasten gemaakt.

Het licht werd echter al snel gedoofd doordat er iemand tegenaan schaatste.

In 1977 werden er officieel statuten opgesteld en werd de Stichting Almense ijsbaan opgericht.

Eind jaren tachtig zijn er nog plannen gemaakt om in het Elger een ijsbaan te maken. Dit stuitte echter op diverse bezwaren en ook financieel bleek het geen haalbare kaart.

Hierna gaf het bestuur te kennen er geen zin meer in te hebben. Hierop nam een groep jonge Almenaren het initiatief en werd het gehele bestuur vernieuwd.

Na een grondige renovatie van de koek en zopie keet ging dit bestuur er met frisse moed tegenaan. Na enkele jaren gaf de grondeigenaar te kennen dat deze de grond zelf in gebruik wilde hebben, met andere woorden, er moest een nieuwe locatie gezocht worden.

Dit lukte en men kon deze grond met behulp van de financiële steun van de bevolking kopen. Voor er tot koop over gegaan werd was er inmiddels een jaar verstreken.

In deze tussenliggende periode beschikte Almen dus niet over een ijsbaan.

Koning Winter trok zich hier echter niets van aan en zette stevig in.

De Berkel bood uitkomst want de ijsvloer was van dusdanige sterkte dat de schoolschaatswedstrijden 95-96 op de Berkel gehouden konden worden.

In december 1996 was de nieuwe ijsbaan aan de Vunderingweg gereed. De officiële opening was op 21 december 1996.

Vier dagen later kon er al geschaatst worden op de "Vetweide". De ijsbaan had bij de opening deze naam gekregen welke is ontleend aan de boerderij waartoe de grond behoorde.

Almen mag best een beetje trots zijn op zichzelf omdat ook hier weer is bewezen dat een klein dorp heel groot kan zijn in bepaalde dingen.

Namens Stichting Almense Ijsbaan,

Rene Heijink.